

# РЕШЕНИЕ

№ 22523

гр. София, 01.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова**

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов**

**Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4602** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Т. С., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 4472 от 10.10.2024 г. постановено по НАХД № 5134/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 102 – ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № П-1/17.03.2023г., издадено от Началника на Група „Териториална полиция – Надежда“ в Сектор „Охранителна полиция“ при 02 РУ-СДВР, с което на осн. чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и чл. 30а, ал. 2 вр. чл. 30, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ) на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 (хиляда) лева за нарушение на чл. 25, ал. 1, във вр. чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, защото при неговото постановяване не е съобразено това, че в производството по чл. 145 от АПК първоинстанционният съд не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Нарушението, което се твърди, че е осъществено от С., е извършено в “спортната зона пред сектор А”, но такава спортна зона в Район “НАДЕЖДА” не е обособявана и никога не е издаван акт от компетентния в случая орган -

Кметът на района за обособяването ѝ. Счита, че СРС не е обсъдил и не е изложил съображения относно местоизвършването на нарушението, което е основание за отмяна на решението. Моли съда да постанови решение, с което да го отмени и вместо него да постанови друго, с което да отмени наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски.

Касаторът – редовно призован за откритото съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Началник на група „Териториална полиция – Надежда“ в сектор „Охранителна полиция“ при 02 РУ – СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно призована – представлява се от прокурор Стоян Димитров. Представителят на СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 17.03.2023 г. била планирана футболната среща между отборите на Професионален футболен клуб (ПФК) „Локомотив С.“ и ПФК „С. С.“, като същата трябвало да се проведе на ст. „Локомотив“, който се намирал на [улица] столицата, при начален час 17:30 ч.

Около 15:00 ч. полицейските служители – свидетелите Л. П., Н. П. и Б. Г. се намирали пред сектор „А“ на спортното съоръжение, където извършвали полицейски проверки на лицата, които ще посетят спортното събитие (футболната среща). Полицейска проверка била извършена и по отношение на едно лице от мъжки пол, чиято самоличност била установена по представена от лицето лична карта. Лицето било установено като жалбоподателя С. Т. С.. Полицейските служители намерили у жалбоподателя С. С. 1 (един) брой метален бокс и 1 (един) брой сгъваем нож, които били забранени за внасяне на стадиона при спортни мероприятия.

Жалбоподателят С. Т. С. бил задържан въз основа на Заповед рег. № 226-зз-650 от 17. 03.2023 г., на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за срок от 24 часа във 02 РУ – СДВР. Снети му били и писмени сведения, в които жалбоподателят посочил, че на инкриминираната дата (17.03.2023 г.) заедно с негови приятели отишли на мач, като при влизането му в стадиона бил задържан, защото в него се намирали метален бокс и нож за самозащита.

Свидетелят В. Б. (на длъжност „полицейски инспектор“ във 02 РУ – СДВР), при така събраните данни, преценил, че е налице административно нарушение, и затова, в присъствието на свид. Г. Т., съставил на 17.03.2023 г. против жалбоподателя С. Т. С. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) с № II-1/17.03.2023 г.

Въз основа на съставения АУАН, на 17.03.2023 г. началникът на Група „Териториална полиция – Надежда“ в Сектор „Охранителна полиция“ при 02 РУ – СДВР издал Наказателно постановление (НП) № II-1/17.03.2023 г., предмет на съдебен контрол.

За да постанови решението, районният съд е приел, че намерените у жалбоподателя предмети

(метален бокс и сгъваем нож) са имали характер на оръжие (ножът) и на предмети, които могат да се използват като оръжие (металният бокс), поради което нарушението се явява осъществено от обективна страна. СРС е счел, че наказанието е справедливо и съответно на извършеното нарушение. Приел е, че е наложено минималното по закона наказание, което се явява съответно на обществената опасност на дееца и на тази на извършеното нарушение, което е първо по ред за С..

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са приложени и писмените показания на свидетелите, както и всички писмени доказателства. Суверенно право на решаващия съд е да даде вяра на едни и да отхвърли други доказателства, които им противоречат. Във всички случаи обаче съдът е длъжен да вземе решението си по вътрешно убеждение, което не е произволно, а основано на обективно, всестранино и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона (чл. 14, ал. 1 от НПК).

В допълнение трябва да бъде отбелязано, че по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, „противообществена проява (спортно хулиганство) по смисъла на този закон е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие, изразяваща се в носенето на оръжие и предмети, които могат да се използват като оръжие; боеприпаси; спрейове със защитен газ, с разяждащи или с оцветяващи вещества; сигнални ракети, взривни устройства, пиротехнически изделия и други общоопасни средства, отделни техни съставки; наркотични и други упойващи вещества, както и други вещества и предмети, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните“.

В случая жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, тъй като по време на извършената на 17.03.2023 г. проверка на сектор „А“ преди провеждането на футболната среща между отборите на ПФК „Локомотив С.“ и ПФК „С. С.“ е установено, че носи метален бокс и нож за самозащита. Спортното хулиганство е доказано. За това нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства не са ангажирани. Оспорването на фактическите констатации няма стойност, доколкото не се навеждат други фактически твърдения за случилото се, които да се докажат по надлежен ред с допустими, относими и необходими доказателствени средства.

Съответната на нарушението по чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ санкционна разпоредба е тази на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Последната предвижда за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 да се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. В случая наложената санкция е в законоустановения минимум.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че касаторът е осъществил противообществени прояви по смисъла на чл. 21, т. 9 от ЗООРПСМ, а именно носене на метален бокс и нож за самозащита, които могат да бъдат опасни за живота и здравето на околните, на отиване към спортния обект, преди във връзка със спортното мероприятие.

Изложените от СРС мотиви за осъществяване на нарушението, предмет на НП от обективна и субективна страна, са обосновани и съответни на установеното от фактическа страна. В този

смисъл същата се възприема изцяло от АССГ, което е допустимо съгласно чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива, за които АССГ следи служебно, оспореното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София град, XV касационен състав,

**Р Е Ш И:**

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4472 от 10.10.2024 г. постановено по НАХД № 5134/2023 г. по описа на СРС, НО, 102 – ри състав.

Решението е окончателно.